

Joan Enric Barceló

Veu i guitarra d'Els Amics de les Arts. Posant l'accent en les petites tragèdies, somrient davant els fracassos i jugant amb les paraules, Els Amics de les Arts han consolidat estil al seu segon disc. Estan en un moment dolç, ho saben, i tenen ganes de gaudir-ne.

«L'estètica del disc és divertida i un pèl absurda, com nosaltres»

Marta Pallarès
cultura.diaridegirona@epi.es

■ Sopar, llit, esmorzar i després cadascú a casa seva. La filosofia *Bed & Breakfast* s'està expandint gràcies a Els Amics de les Arts, que malgrat tirar de picardia amplien la mirada a tota mena de relacions. Hi ha cançons profundament tristes o centrades en la soledat, però l'efecte «bola de neu» es deu (entre altres motius sempre subjectius), perquè acaben provocant un somriure. El nou fenomen de la música en català té components gironins a les seves files, com Joan Enric Barceló. Avui ell posa cara i veu a un col·lectiu que, si no és que estigui format per uns actors extraordinaris, no menteix quan els titlla d'amics.

■ Els ha ajudat mai el cinema a entendre res, com demanen a Godard a *Jean - Luc*?

■ (riu). Som Els Amics de les Arts perquè som tastaolletes, i agafem el millor de cada disciplina: als directors hi combinem música, teatre, projeccions, i ens apassiona el cinema. A *Jean - Luc* piquem l'ullet als oients que el coneixen, perquè Godard tenia una gran capacitat per fer el que li donava la gana i saltar-se les normes, i això ens encanta. I referir-nos a *Une femme est une femme* ens anava molt bé perquè si algú pot ajudar aquest pobre personatge de la cançó a entendre una dona, ni que sigui una mica, aquest és ell.

■ Els referents pop no ens han omplert el cap de pardals fins a creure'ns que la vida pot ser una cançó?

■ Potser sí (riu). En tot cas, ens agrada molt jugar amb les referències; no sé si deformem la realitat, però sí que l'augmentem una mica posant-hi una lupa que evidencia les contradiccions que patim. I usem referents que van des del cinema a la literatura passant per *Perdidos*, perquè no cal saber-los tots per entendre la cançó, però si ho fem el

IBAI ACEVEDO

Els Amics de les Arts transmeten bon rotllo dins i fora de l'escenari.

significat es multiplica. Creen un vincle amb la cançó que només es pot aconseguir amb la cultura pop.

■ Els *bed & breakfast* són un tipus d'allotjament molt europeu. A Catalunya estem prou avançats per prestar-nos a la modalitat amorosa - sexual del B&B?

■ És molt europeu, i molt urbani-

ta! No ho sé, a Girona ens coneixem tots i no sé si funcionaria tan bé (riu). Al que ens referim és a situacions que tenen dues parts ben diferenciades, principi i final, abans i després. *Jean - Luc* i *Bed and Breakfast*, la primera i darrera cançó del disc, és com si fossin la mateixa història però amb conclusions molt dife-

«Altres projectes nostres

no havien funcionat, per això ara som molt conscients de la tremenda sort que tenim»

rents; a 4:3:3 un noi veu com se li desmunta tota la tàctica que havia pensat per aconseguir lligar...

■ És que totes les cançons tenen un punt de vista molt masculí.

■ És veritat i ho hem vist a posteriori, que tots els «jos» són homes. Només ens posem en el lloc d'una dona a *L'home que va matar Liberty Valance*, però a la resta usem el nostre punt de vista, perquè és el més fàcil i instintiu.

■ Però quelcom em diu que els escolten més «amigues» que «amics».

■ Totalment cert: agrada més a les noies, però no sé per què (riu). Durant aquesta promoció intensa, cada dia tenim una trentena de peticions d'amistat al Facebook. Doncs d'aquestes 30, unes 25 són dones. Però també tenim molts homes que ens escolten! I és que en definitiva, el disc parla de tota mena de relacions humanes, però sobretot de la soledat: tots els personatges estan profundament sols.

■ Màrius Serra diu que la seva música participa de l'esperit «verbívor»; és plena de girs i jocs amb la llengua. D'on els ve aquest gust?

■ És per les ganes de fer lletres una mica diferents, tot i que potser ho vam fer més al *Castafiore Cabaret*. Prioritzem la lletra per sobre de la música, perquè fora d'en Dani que té formació musical i és un gran pianista, la resta com a músics som força limitats. On realment podem mostrar el que sabem fer és a les lletres, i això ens diferencia d'altres grups.

■ Estan vivint, segons diuen, una «petita odissea mediàtica». Segur que em dirà que no s'ho esperaven.

■ Portem dues setmanes que no paren de passar-nos coses bones! Hem estat a un munt de mitjans, tants que ni tenim temps d'assajar, i estem a la llista dels 15 més venuts de la FNAC. Quan m'ho van dir vaig creure que es referien a la llista dels discos en català, i ja em va semblar una bona notícia. Però no, és que estem a la llista amb l'Alejandro Sanz, i en Michael Jackson (riu). I participarem a La Marató de TV3.

■ Una marató dedicada a les malalties minoritàries; curiosament, però, bona part del seu èxit és que parlen de les que són majoritàries.

■ Per una generació com la nostra, és molt fàcil sentir-se tocat de prop

EN CURT

1 Han intentat ser presents a tot arreu a través de les noves tecnologies. Els ha funcionat la invasió de la xarxa?

■ R: I tant, de fet bona part d'aquest èxit ha estat del bloc on pengem un post diari. Ho compartim tot, és el canal on la gent ens segueix i ho agraeix: inconscientment així és més generosa. A Girona es van acabar els discos a Discos Coll a la primera setmana! Un amic meu va aconseguir l'últim a la plaça Marquès de Camps, i perquè li van donar el de l'aparador... em sembla molt fort (riu).

2 Els agraden les històries amb final feliç. Ara com ara ho és, de feliç, aquest conte?

■ R: Sempre hem pensat en cada disc com si fos l'últim; ara per exemple estem fent un documental sobre el grup, per si tot s'acabés. I realment no és un moment feliç, és brutal, i no volem que s'acabi. Estem tenint una sort increïble: l'any passat es van publicar 220 discos de pop-rock en català, i tothom quan els fa hi posa molta il·lusió, i feina, i temps, i diners, i creuen que podran fer concerts o sortir en mitjans; i això no sempre passa. A nosaltres tampoc ens havien funcionat altres projectes; i per això som conscients de la tremenda sort que tenim. Tot està per demostrar encara, però estem plens de ganes de fer-ho.

per alguna de les 12 o 13 cançons del disc. Perquè estan escrites per persones d'aquesta edat, i perquè agafem exemples molt quotidians. Tots volem agrair a les altres persones, fins i tot fingint una mica. Segurament aquest és un disc sobre el que no som i volem ser, i sobre el que som i volem fer veure que no.

■ Parlant de fer veure... han treballat molt la imatge del CD.

■ Ens hi hem esforçat perquè creiem que és important tenir una bona portada. En el nostre cas l'estètica és divertida, plena de color i un pèl absurda; com nosaltres, vaja. És feina d'un gran fotògraf, l'Ibai Acevedo, que es va oferir a fer-nos les fotos i va passar-se un cap de setmana amb nosaltres a la muntanya fins a fer-nos-en més de mil. I estem encantats amb el resultat, la veritat.

temporada alta FESTIVAL DE TARDOR DE GIRONA I BONA VIBRA De l'1 d'octubre a l'11 de desembre de 2009

<p>TEATRE MUNICIPAL DE BURGUA Dg 8 des > 19 h</p> <p>Teatre Burgua ELS NOIS D'HISTÒRIA D'Alan Bennett Dir. Josep Maria Pau</p>	<p>TEATRE DE SALT Dg 8 des > 19 h</p> <p>L'ODISSEA D'Homèr Traducció de Carles Riera Dir. Antònia Calvo</p>	<p>TEATRE LLIUR I EL CARRIL Dg 7 des > 22 h / Dm 8 des > 19 h</p> <p>AL CEL De Xavier Albertí I Mònica Comedín</p>
--	---	---

INFORMACIÓ: 972 411 570 I 972 411 574
WWW.TEMPORADA-ALTA.CAT